

Organiseer het verzet tegen het rechtse en asociale beleid

Op 7 maart organiseert de extreemrechtse Nationalistische Studenten Vereniging (NSV) haar jaarlijkse haatmars in Leuven. De Actief Linkse Studenten (ALS) en Blokbuster roepen op tot een vreedzame tegenbetoging.

BESPARINGSBELEID CREEËERT VOEDINGSBODEM VOOR EXTREEMRECHTS!

Als 'antwoord' op de crisis zit Europa al drie jaar in een neoliberale wurggreep. Onder het voorwendsel om de staatsschuld onder controle te krijgen, worden de Europese jongeren en werkenden een zwaar besparingsbeleid door de strot geramd.

De gevolgen zijn desastreus: een jongerenwerkloosheid van meer dan 50% in Griekenland en Spanje, 68% van de Grieken die onder de armoedegrens leeft (volgens Eurostat),... Dat de staatsschuld er intussen blijft stijgen, toont het failliet van de neoliberale besparingslogica aan. De grote meerderheid van de bevolking ziet ondertussen de levensstandaard kelderen.

Het was tegen deze achtergrond van sociaal verval dat de Griekse neonazi's van Gouden Dageraad konden doorbreken met 7% van de stemmen. Sindsdien is deze partij er enkel gewelddadiger op geworden. Allochtonen, holebi's en linkse activisten worden op klaarlichte dag aangevallen en geïntimideerd.

Tegelijk zien we overal in Europa een groeiende criminalisering van sociaal verzet en jongerenac-

AFSPRAAK TREINSTATIONS
HASSELT 18u15
GENT 18u00
ANTWERPEN 18u15
BRUSSEL CENTRAAL 18u30

VREEDZAME ANTI-NSV BETOGING

7 MAART 2013
20u00 MARTELARENPLEIN LEUVEN

STOP DE
ERKENNING
VAN DE NSV!

JOBS!

GEEN RACISME
BLOKBUSTER.BE ACTIEFLINKS.BE

ties, vaak ook van jongeren in het algemeen. Alle gevestigde partijen doen hieraan mee, in Antwerpen staat de N-VA van De Wever mee vooraan in het offensief van GAS-boetes, verdeeldheid en repressie.

Lees verder op de volgende pagina

In deze nieuwsbrief:

- * Platform voor anti-NSV betoging
- * Een nieuwe neonazi-beweging staat op
- * Dossier: 80 jaar nadat Hitler aan de macht kwam

NSV, DE LOKALE VRIENDEN VAN GOUDEN DAGERAAD

Het Leuvense studentenblad Veto vroeg zich vorig jaar af of NSV nog extreemrechts en gevaarlijk is. De NSV schept daar zelf duidelijkheid over. Op 27 maart 2012 nodigde NSV-Antwerpen Udo Voigt, voorzitter van de Duitse neofascistische partij NPD, uit op een meeting. Maar ook elders worden de voorbeelden in radicalere kringen gezocht. De Antwerpse NSV-voorzitter Stijn Van Boebel nam op de blog Rechts Actueel de verdediging van Gouden Dageraad en NPD op toen Filip Dewinter in De Zevende Dag deze partijen afdeed als 'karikaturen'. Binnen NSV zijn verschillende 'fans' van Gouden Dageraad actief. Met de terroristische en criminele methoden van Griekse neonazi's hebben ze geen probleem, de Duitse NPD-radicalen omschreven de NSV'ers als 'brothers in arms'.

VOOR EEN GROTE EN VREEDZAME ANTI-NSV BETOGING

Extreemrechts heeft geen antwoord op de huidige economische en sociale problemen. Zij leggen de schuld daarvoor de verantwoordelijkheid bij de migrant

of de Waal en beweren dat deze onze jobs en sociale woningen afpakken en het geld in de sociale zekerheid opsouperen. Op die manier verbergen ze de werkelijke verantwoordelijke, met name het neoliberale beleid ten dienste van de 1% rijken.

Het is het ongenoegen als gevolg van de sociale tekorten waarop extreemrechts kan teren. Wie de strijd wil aangaan tegen fascisme en racisme, moet daarom ook breken met de besparingslogica. Blokbuster en Actief Linkse Studenten roepen op om duidelijk te maken dat de meerderheid van de studenten en de bevolking niet akkoord gaat met de ideeën en methodes van de NSV. Betoog met ons mee tegen racisme en fascisme. Alles wat ons verdeelt, verzwakt ons!

- * Stop de erkenning van de NSV!**
- * Neen aan de GAS-reglementering en de criminalisering van jongeren!**
- * Organiseer het verzet tegen het rechtse en asociale beleid!**
- * Jobs, geen racisme! Voor degelijke jobs, betaalbare huisvesting en gratis onderwijs voor iedereen!**

Platform anti-NSV betoging

BESPARINGEN VORMEN VOEDINGSBODEM VOOR EXTREEMRECHTS

Ruim 3 jaar al wordt Europa in een neoliberale wurggreep gehouden. Onder het voorwendsel om de staatsschuld onder controle te krijgen, wordt de Europese jongeren en werknemers een zwaar besparingsbeleid door de strot geramd.

In Griekenland gaan die maatregelen, opgelegd door de Trojka, het verst. De gevolgen zijn desastreus. Volgens Eurostat leefden begin 2012 68% van de Grieken onder de armoedegrens, een verdriedubbeling tegenover 2010. De werkloosheid onder jongeren liep op tot 55% en levensnoodzakelijke geneesmiddelen zijn niet meer verkrijgbaar.

Dat een psychiatrische instelling op het eiland Leros op een gegeven moment zelfs het geld niet had om haar 400 patiënten te voeden, geeft een indruk van de onmenselijke omstandigheden die zich in Griekenland ontwikkelen. De stijgende schuldgraad van de Griekse overheid illustreert het failliet van dit beleid.

Het was tegen deze achtergrond van sociaal verval dat de neonazi partij "Gouden Dageraad" in de verkiezingen doorbrak met 7% van de stemmen. Gouden Dageraad kan best beschreven worden als een bende criminelen en krapuul. Voorzitter Nikolaos Michaloliakos heeft een strafblad, onder meer voor het plaatsen van bommen in bioscopen die linkse films vertoonden en hij blijkt mede-eigenaar te zijn van een bordeel. Ook andere vooraanstaande leden worden vervolgd voor criminele feiten. Er zijn rechtszaken lopende tegen 4 van de 21 parlementsleden.

Vele analisten hoopten dat Gouden Dageraad haar gewelddadige karakter zou veranderen toen het in het parlement kwam. Het tegendeel blijkt waar te zijn. De afgelopen maanden was er een enorme toename van geweld tegen immigranten, holebi's en antifascisten. Allochtone marktkramers worden op klaarlichte dag aangevallen. Immigrante arbeiders worden dan weer bedreigd en gedwongen om hun job te geven aan een 'echte Griek'. Er werd een verlaten fabriek waar migranten zich schuilhielden in brand gestoken. Dat liep bijna fataal af.

De opgang van zulke neofascistische organisaties zal zich, omwille van de verder gaande crisis en de jobverliezen en zware besparingsmaatregelen elders, niet enkel beperken tot Griekenland.

EINDE VLAAMS BELANG IN ZICHT?

De zware nederlaag van het Vlaams Belang in de gemeenteraadsverkiezingen lijkt tegen deze trend in te gaan. Het zette vele commentatoren en politici ertoe aan om te spreken over "der Untergang" van het VB. Maar de ervaring van het Franse Front National leert ons iets helemaal anders. In Frankrijk kon de UMP van Sarkozy, net zoals de N-VA hier

met het VB, de electorale positie van het FN tijdelijk ondergraven. Om de aandacht af te leiden van het asociaal beleid van zijn regering hanteerde Sarkozy een steeds rechtser retoriek over migratie, Roma zigeuners,... enz. Het zorgde ervoor dat het FN en haar standpunten als meer aanvaardbaar werden beschouwd en zette de deur open voor haar electorale comeback in de voorbije verkiezingen.

N-VA profileert zich als een ander soort partij. Maar wie haar programma leest, moet vaststellen dat er geen fundamentele verschillen met de traditionele politiek zijn. Ook zij staan voor een zwaar liberaal beleid dat onze levensstandaard ondergraaft. De bestuursnota van de Antwerpse coalitie onder leiding van N-VA geeft ons een voorproefje van wat er ons te wachten staat. Zo staat de afbouw van de armoedebestrijding op de agenda, zullen er onder geen beding sociale woningen bijkomen en zal er aan de hand van GAS-boetes repressief worden opgetreden. Een dergelijk beleid kan er voor zorgen dat de electorale zeepbel van de N-VA uiteenspat. Als er op dat moment geen links alternatief klaarstaat, zou het VB electorale stappen vooruit kunnen zetten.

NSV NOG ALTIJD EXTREEMRECHTSE ORGANISATIE

Na afloop van de anti-NSV campagne vorig jaar in Leuven vroeg het Leuvense studentenblad Veto zich af of de Nationalistische Studentenvereniging (NSV) nog wel extreemrechts en gevaarlijk was. De NSV schepte daar zelf duidelijkheid over.

Lees verder op de volgende pagina

NIEUWSBRIEF BLOKBUSTER

Op 27 maart 2012 nodigde de NSV Udo Voigt, voorzitter van de Duitse neofascistische partij NPD, uit op een meeting in Antwerpen. De NSV was met het uitnodigen van zulke “aangebrande” figuren niet aan haar proefstuk toe: enkele jaren geleden was Nick Griffin, Britse neonazi en negationist, al eens te gast.

Daarnaast laat de NSV zich al eens radicaler uit dan het Vlaams Belang (waarvan ze de officieuze studentenorganisatie is). Toen Filip Dewinter in de Zevende Dag Gouden Dageraad en de NPD als karikatuurpartijen omschreef, kwam daar onmiddellijk reactie op vanuit NSV-kringen. Stijn Van Boebel, praeses van NSV-Antwerpen, schreef in een opinie-stuk op de blog Rechts Actueel dat het fout is om de methoden van dergelijke partijen te veroordelen. Voor hem zijn de terroristische en criminele methoden van de neonazi's in Griekenland geen probleem en de NPD omschrijft hij als “brothers in arms”.

Bovendien kent het N-SA (Nieuw-Solidaristisch Alternatief), een Vlaamse neonazistische organisatie, een zekere aantrek binnen NSV-kringen. Recent werd een spreker van deze organisatie uitgenodigd voor een debat van NSV en was er ook tijdelijk een NSV-voorzitter uit N-SA-kringen.

ALLES WAT ONS VERDEELT, VERZWAKT ONS!

Extreemrechts heeft geen antwoord op de huidige economische en sociale problemen. Zij leggen de schuld daarvoor bij de migrant of de Waal en beweren dat deze onze jobs en

sociale woningen afpakken en het geld in de sociale zekerheid opsouperen. Op die manier verbergen ze de werkelijke verantwoordelijke, nl. het neoliberale beleid ten dienste van de 1% rijken.

Het is het ongenoegen als gevolg van de sociale tekorten waarop extreemrechts kan teren. Wie de strijd wil aangaan tegen fascisme en racisme, moet daarom ook breken met de besparingslogica.

JOBS, GEEN RACISME!

Bij gebrek aan een geloofwaardig alternatief worden delen van de bevolking verleid door de populistische slogans van extreemrechts. Onder de slogan ‘Jobs, geen racisme’ – een slogan die we centraal willen plaatsen in de anti-NSV-betoging – zou een echt alternatief kunnen worden aangeboden.

- * Stop de erkenning van de NSV aan de KU Leuven**
- * Neen aan de GAS-reglementering en de criminalisering van jongeren!**
- * Organiseer het verzet tegen het rechtse en asociale beleid!**
- * Jobs, geen racisme! Voor degelijke jobs, betaalbare huisvesting en gratis onderwijs voor iedereen!**

Afscheid van een puriteinse kwezel

Alexandra Colen houdt het bij bekeken bij het Vlaams Belang. Ze blijft tot aan de verkiezingen van volgend jaar zetelen, maar is ondertussen al een tijdje geen lid meer van de partij en nu moet ze ook geen partij-afdrachten meer betalen. Kortom, ze incasseert het riant loon maar wil verder niets meer met de politieke wereld te maken hebben. Zelfs bij het VB wordt schamper gereageerd op het weinig verrassende vertrek van het voormalige katholiek-conservatieve boegbeeld, Colen wordt er gezien als de “best betaalde thuiswerkende moeder”. Nu de postjes minder voor het grijpen zijn in VB-kringen, kent men daar de financiële waarde ervan des te beter. Colen – in het verleden door Dewinter een ‘puriteinse kwezel’ genoemd – was regelmatig goed voor wat ophef met haar oerconservatieve en extremistische religieuze opvattingen. Volgend jaar vertrekt ze definitief met een mooie uitredingsvergoeding en pensioen. De zus van Alexandra, Kristina Colen, trok eerder de deur dicht bij het Vlaams Belang in Gent. Ze belandde bij de N-VA van Siegfried Bracke, een notoire vrijmetselaar. Nu verdwijnt ook Alexandra Colen bij het Vlaams Belang en met haar wellicht ook de destijds aangekondigde katho-

lieke gebedsgroep in het parlement, waaraan ook de mediageile katholieke (maar intussen toch maar gescheiden) Tanguy Veys wilde deelnemen. Veys twitterde reeds dat hij voortaan als enige VB'er op de laatste rij in het parlement zit, zijn buurvrouw Colen is hij al vergeten. Die levert hem geen mediabelangstelling meer op.

De Denderstreek: labo van N-VA en (ex-) VB ... maar ook van verzet!

Vijf antifascistische acties op amper 12 weken tijd in dezelfde regio ... is dit begin jaren '90? Neen, welkom in de Denderstreek anno 2012-2013. Met de gemeenteraadsverkiezingen in oktober consolideerde de N-VA haar scores op nationaal vlak ook lokaal en we zullen het geweten hebben! De N-VA draagt echter een zwaar(t)je bagage van "pasbekeerde" extreemrechtsen met zich mee die prompt in allerhande besturen en kabinetten terechtkomen. Geen vuiltje aan de lucht volgens de N-VA want de "bekeerlingen" hebben een ontluizingsperiode doorlopen...

Aalst krijgt de bedenkelijke eer om meteen met twee schepenen met een VB-verleden opgescheept te zitten, en dito politiek personeel in hun kabinetten. Een ervan is niemand minder dan Karim Van Overmeire, de voormalige sterke man van het VB in de brede regio en één van de gewezen partij-ideologen. Insult to injury werd de man naar voor geschoven als Schepen van Vlaamse zaken, Integratie, Internationale samenwerking en Bibliotheekwezen. Dat kan alvast tellen als statement.

Na de forse aankondigingen vlak na de verkiezingsoverwinning van N-VA kunnen we enkele maanden later enkel vaststellen dat de toon ernstig is bijgesteld: de brute provocatie heeft nu plaats gemaakt voor een charmeoffensief waarbij men woorden en zinsneden van het georganiseerd verzet systematisch overneemt: "voor een warm Aalst", "verontruste Aalstenaars",... De N-VA politici voelen zich op de vingers gekeken. Het volledige bestuursakkoord met de sappige details zal echter nooit publiek gemaakt worden: een relatief nietszeggende perstekst van enkele bladzijden was het maximum dat men de inwoners van Aalst gunde. Geruststellend is iets anders.

Enkele kilometers verder was Denderleeuw het toneel van een historisch feit: het doorbreken van het cordon sanitaire. Twee concurrerende blokken van elk 11 zetels in de gemeenteraad stonden met getrokken messen tegenover elkaar en zorgden voor een impasse, waar het VB met zijn drie zetels handig gebruik van maakte om zich terug in de nationale belangstelling te wringen. Met steun van het VB werden schepenen van N-VA en CD&V verkozen.

Tegelijkertijd stonden er buiten een 100-tal actievoerders te protesteren, voornamelijk uit de rangen van het ABVV. Uiteindelijk kwam het toch tot een akkoord voor een coalitie tussen N-VA, CD&V en Open VLD.

Het strijdgewoel in Aalst en Denderleeuw was nog niet gaan liggen of Herzele kwam in het vizier. Daar besliste het bestuur met N-VA schepenen (cultuur en financiën) tabula rasa te maken voor wat betreft het gehele veld van cultuursubsidies en premies. De beslissing werd op de gemeenteraad ingetrokken, maar de toon is gezet. Verder komen er mogelijk nieuwe verkiezingen in Ninove waarbij de VB-lijst Forza Ninove van Guy D'Haeseleer op nationale mediabelangstelling zal kunnen rekenen.

De N-VA (met hun extreemrechtse "bekeerlingen") en in veel mindere mate het VB zelf, denken dat ze ongestoord hun gang kunnen gaan in Vlaanderen. Echter, een antifascistisch spook waart door de Denderstreek. Het spook heeft vele namen, Noig Verontruste Aalstenaars, Denderleeuw Democratisch,... maar handelt onder een gemeenschappelijke leuze die haar effect niet mist: "Wij houden u in het oog!" Een uniek samenwerkingsverband onder de auspiciën van een vakbondscentrale (BBTK) heeft de handschoenen opgenomen! Wie volgt ons voorbeeld?

men, Noig Verontruste Aalstenaars, Denderleeuw Democratisch,... maar handelt onder een gemeenschappelijke leuze die haar effect niet mist: "Wij houden u in het oog!" Een uniek samenwerkingsverband onder de auspiciën van een vakbondscentrale (BBTK) heeft de handschoenen opgenomen! Wie volgt ons voorbeeld?

Bart Van der Biest

Berlusconi zag veel goede dingen bij Mussolini...

De Italiaanse potentiaat Berlusconi kijkt met enige weemoed terug naar een zijn voorgangers, Benito Mussolini. Berlusconi verklaarde dat de Italiaanse fascistische leider veel “goede dingen” heeft gedaan, ook al uitte Berlusconi kritiek op het racisme van het fascistische bewind. “De ras-wetten vertegenwoordigen het slechtste van een leider, Mussolini, die daarentegen in veel andere domeinen goede dingen gedaan heeft”, stelde Berlusconi. Wat zijn dan die goede dingen? Dat de vakbonden verboden werden, dat oorlog gevoerd werd en dat de lonen tussen 1927 en 1932 halveerden?

Engelse extreemrechtse leider met vals paspoort betrapt in VS

Stephen Lennon is leider van de English Defence League, een extreemrechtse formatie die het niet op migranten heeft begrepen. Hij trok evenwel zelf naar de VS en gebruikte een vals paspoort om dat land te betreden. Paspoortfraude dus om illegaal een ander land binnen te komen! Overeenkomstig zijn eigen standpunten wordt hij daar nu hard voor aangepakt, hij kreeg een celstraf van 10 maanden. Lennon gebruikte het paspoort van een vriend nadat hij eerder de toegang tot de VS werd ontzegd omwille van veroordelingen. Blijkbaar meent hij niet dat de Amerikanen baas in eigen land mogen zijn want hij probeerde zijn toegangsverbod te omzeilen door paspoortfraude. De fraude werd in New York ontdekt en bij zijn terugkeer in Londen werd hij veroordeeld. De rechter stelde: “Wat u deed ging regelrecht

in tegen de kern van de immigratiecontrole die de VS mag uitoefenen.” Eerder werd de extreemrechtse leider in 2005 veroordeeld wegens geweld tegen een politie-agent die niet in dienst was maar toch wilde tussenkomen bij huishoudelijk geweld tussen Lennon en zijn partner. Die laatste werd overigens betrapt met cocaïne op zak. Het motto van Lennon: ‘let op mijn woorden, maar vooral niet op mijn daden.’

VB aanvaardbaar geworden?

De nieuwe VB-voorzitter Annemans verklaarde dat zijn partij het 70-puntenprogramma allang heeft afgezworen. Voormalig Blokwatcher Marc Spruyt reageerde in De Standaard. Hij stelt vast: “De Belang-website biedt vandaag acht verschillende brochures aan. Die geven een idee van waar de partij inhoudelijk op focust en waarmee ze zich publiek wil profileren. Opvallend: meer dan de helft heeft immigratie als thema, met veelzeggende titels als ‘Immigratie: land van melk en honing’, ‘Hoe overleven in een islamitische samenleving?’ of ‘Immigratie: problemen en oplossingen’. Van die laatste brochure is zowaar Gerolf Annemans de auteur. De brochure bevat het officiële migrantenprogramma na schrapping van het 70 puntenplan. Al in de inleiding maakt Annemans duidelijk dat Vlaams Belang uit hetzelfde vaatje blijft tappen: ‘Ook hen moeten we voor de keuze stellen: aanpassen of terugkeren!’” De centrale boodschap van het VB blijft dus exact dezelfde als een aantal jaar geleden. Spruyt stelt terecht de vraag: “Waar zit de nieuwe koers die Annemans beweert te willen varen?” En nog: “Als hij echt schoon schip wil maken, zal hij toch wat meer moeten doen dan interviews geven. Zolang die door andere woorden en daden worden tegengesproken, is er geen enkele reden om hem op zijn woord te geloven.”

Alweer een nieuwe extreemrechtse groep

Een nieuwe winter, een nieuwe groep. Dat lijkt de extreemrechtse variant op het gezegde ‘een nieuwe lente, een nieuw geluid’ te zijn. Het geluid bij extreemrechts is niet nieuw, de organisatorische uitdrukking echter wel. Nadat het Nieuw Solidaristisch Alternatief (N-SA) even het mooie weer leek te maken, zijn er nu de ‘Autonome Nationalisten’.

Kris Roman, ex-N-SA’er en voortrekker van Eurorus, schreef op rechtsactueel een enthousiast verslag maar ontkent dat hij één van de initiatiefnemers is. In zijn verslag van de oprichtingsvergadering lijkt Roman nog te twijfelen of de nieuwe groep de naam ‘Autonome Nationalisten’ of ‘Autonome Kameraden’ aanneemt. Alleszins werd de blog van de ‘Autonome Kameraden’, de groep die als quasi enige wapenfeit een (mislukte) gemaskerde aanval op een meeting van de Actief Linkse Studenten in Antwerpen op haar kerfstok kon plaatsen, voor het eerst in maanden ‘geactualiseerd’. Niet dat er iets inhoudelijk werd toegevoegd, het ‘teken van leven’ beperkt zich tot een afbeelding.

Volgens Roman waren er op de eerste bijeenkomst van de ‘Autonome Nationalisten’ afgelopen zaterdag heel wat aanwezigen. “Voor een beginnende beweging was de opkomst redelijk fenomenaal”, schrijft hij. Het zou vooral gaan om voormalige militanten “van een bepaalde andere beweging”. Niet dat hij N-SA bij naam noemt en ook Eddy Hermy heeft zijn doorgaans hysterische scheldproza nog niet op de nieuwe concurrenten losgelaten.

Het model uit het verleden dat blijkbaar op het meeste sympathie kon rekenen, was het Odal Aktie Komitee. Dat was midden jaren 1990 een officieuze opvolger van de verboden privé-militie VMO (Vlaamse Militanten Orde) waarbij neonazistische propaganda werd verspreid en linkse activisten werden aangevallen. Een van de ‘hoogtepunten’ van het comité was een tegenbetoging toen Blokbuster in 1997 een nationale betoging tegen fascistisch geweld in Brugge organiseerde. Toen het Odal Aktie Komitee eind jaren 1990 werd ontbonden, ging het gerucht rond dat dit iets met drugs te maken had.

Nu wordt deze draad blijkbaar opnieuw opgepikt. De ‘Autonome Nationalisten’ zouden midden februari in Brugge een actie organiseren. Wellicht wordt ook geprobeerd om aansluiting te vinden bij gelijkgestemden zoals het Franstalige ‘Nation’. Kris Roman trok eerder naar het congres van Nation en schreef daar een lovend verslag over. Het feit dat uitdrukkelijk wordt verwezen naar organisaties die zich vooral lieten opmerken door geweld tegen antifascisten (Odal en Autonome Kameraden), maakt dat we alert moeten zijn en de ontwikkeling van deze nieuwe groepering op de voet zullen volgen. Mogelijk zal dit initiatief net als Odal, Auto-

Een van de initiatiefnemers is Kris Berteryan. Hierboven een foto vanop een betoging in de jaren 1990. Hieronder een recente foto van Berteryan met C18 T-shirt

nome Kameraden en steeds meer ook de N-SA een weinig roemrijk en spoedig einde kennen, maar intussen is waakzaamheid geboden.

Uit onze archieven

In 1998 kregen we een brief van een ODAL-sympathisant die ons een kopie van het ODAL-tijdschrift ‘De Politieke Soldaat’ bezorgde naast enkele stickers met hakenkruizen. De brief van de betrokkene biedt een mooi staaltje van het ‘politieke’ ‘denken’ dat in deze kringen populair is/was. Lees maar mee. “Beste Jodenzwijn, (...) Jullie hebben toch zo’n grote mond, laten we eens afspreken op een veld, 50 tegen 50, dan zullen we wel eens zien wat de antifa echt voorsteld [sic]...”. Het tijdschrift zelf stond bol van de verwijzingen naar Hitler, anti-Joodse opmerkingen en verslagen van hooliganrellen.

Solidaristen onder elkaar...

De oprichting van een nieuwe neonazistische groepering 'Autonome Nationalisten' blijft in het kleine milieu van extreemrechtse activisten stof doen opwaaien. De inkt van ons vorige artikel was amper droog of de auteur van een artikel op rechtsactueel, K. Roman, contacteerde ons om te melden dat hij geen initiatiefnemer is.

Hiernaast zie je een foto van deze auteur die louter dienst deed als 'objectieve verslaggever'. Dat Roman niet actiever bij de 'Autonome Nationalisten' betrokken is, wordt betwist door de concurrerende neonazistische groepering N-SA waar de betreffende verslaggever recent de deuren achter zich dichtsloeg. De N-SA haalde uit naar de nieuwe solidaristische vrienden die als 'anarchisten' onder leiding van een 'recidivist' steun zouden krijgen van een deel van de VB-leiding. Het blijven toch bietekwieten, die solidaristen!

Gisteren schreven we dat Eddy Hermly zich had ingehouden en nog niet reageerde. Daar kwam al gauw verandering in. De would-be Führer uit Oostende is niet opgezet met de concurrentie en ziet meteen een groot complot. De 'Autonome Nationalisten' zijn volgens Hermly opgezet met de steun van een deel van het Vlaams Belang. Het zou gaan om een 'anarchistische groep'. Dat de 'Autonome Nationalisten' zich net als de N-SA van Hermly zelf op het 'solidarisme' beroepen – de waanidee dat er geen tegenstelling is tussen arbeid en kapitaal (een idiotie die vooral dient om vakbondsstrijd en de arbeidersbeweging tout court te bestrijden) – wijst op enige ideologische onduidelijkheid in het extreemrechtse kamp.

Het charme-offensief van VB-voorzitter Annemans zal, ondanks de titel van de reeks in De Standaard waarmee het offensief werd ingezet ('de terugkeer van de ideologie'), weinig bijbrengen inzake ideologische duidelijkheid. Annemans schuwt in het interview de ideologische uitspraken en doet er vooral alles aan om aanvaardbaar over te komen. Al wat iets radicaler is, was maar bedoeld als goedlachse provocatie om het debat wat aan te zwengelen. Van het vertalen van negationistische literatuur door Karel Dillen tot het 70-puntenprogramma, het was allemaal zo kwaad niet bedoeld. Negationisme zit blijkbaar toch wat dieper ingebakken dan wat Annemans laat uitschijnen.

Maar volgens Eddy Hermly is er binnen het Vlaams Belang dus ontevredenheid naar aanleiding van de opstelling door Annemans. Het is in dat kader dat Hermly de oprichting van de 'Autonome Nationalisten' ziet. "Dat sommigen zo ver

gaan dat ze openlijk steun verlenen aan het oprichten van een "anarchistengroep" op de rechterflank van de beweging, doet toch vragen rijzen. Wij beschikken over geschreven bewijs dat een kopstuk van de partij – een dat dicht bij Dewinter staat – een pas opgerichte anarchistengroep in de toekomst zal steunen met zijn aanwezigheid." Hermly verwijt de auteur van het lovende verslag op rechtsactueel dat hij geen namen noemt, maar zelf doet hij het evenmin.

Zelfs de naam van diegene die door Hermly als verantwoordelijke voor de groep wordt beschouwd, wordt niet genoemd. Er wordt enkel meegedeeld dat het om "een ex-bajesklant" en "recidivist" gaat die een "rechts-anarchistische groep" zou opzetten

om in opdracht van een deel van het Vlaams Belang "het neonazispook nieuw leven in te blazen". De anarchistische geestesgenoten zijn volgens de N-SA blijkbaar ook neonazi's. Als het volledige gamma van mogelijke beschuldigingen wordt overlopen, staat er onvermijdelijk af en toe een correcte omschrijving tussen. Ook een stilstaande klok geeft twee keer per dag het juiste uur aan.

Natuurlijk vormt het scheldproza van Eddy Hermly geen betrouwbare bron van informatie. Maar anderzijds kent hij wel de neonazistische pappenheimers die bij de heisa rond de nieuwe groepering betrokken zijn. Ongetwijfeld zullen ze elkaar binnenkort ontmoeten. De NSV-betoging, dit jaar op 7 maart in Leuven, is voor neonazi's een jaarlijkse hoogmis. Wij willen hen alvast niet zomaar op straat laten komen en roepen op tot een anti-NSV betoging.

'FASHION FASCISTS'

De verwijten tussen de nieuwe beweging van 'Autonome Nationalisten' en de reeds bestaande N-SA blijven over en weer vliegen. De Autonome Nationalisten omschrijven N-SA voorman Hermly als een "eenzame keizer-führer" die "tegen de karavaan blaft". De Autonome Nationalisten zijn volgens Hermly dan weer een anarchistengroepje die door een deel van het Vlaams Belang wordt gesteund. Dat Voorpost vervolgens een avond organiseert rond een Italiaanse groep die zichzelf uitdrukkelijk fascistisch noemt, doet Hermly helemaal uit de bol gaan. VB-personeelslid Deckers weert zich nog op rechtsactueel: "Dat Casa Pound zichzelf een fascistische organisatie noemt, daar is Voorpost zich terdege van bewust. Een lezing organiseren over een fascistische organisatie is immers niet noodzakelijk hetzelfde als het eens zijn met de ideologie ervan. Voorpost wil echter over het muurtje heen kijken en eventueel leren over de praktische gang van werken van andere organisaties." Maar voor Hermly is dat nonsens. Hij en hij alleen is een ware fascist. Hermly: "Wij gaan verder dan 'fashion fascism'."

Fascisme: wat het is en hoe het te bestrijden

Op 30 januari 1933 werd Adolf Hitler aangesteld als de nieuwe kanselier van Duitsland. Het was het begin van een donkere periode waarin de ijzeren vuist van het fascisme heerste. Als vandaag naar het 'populisme' van de jaren 1930 wordt verwezen, is dat een onderschatting van wat het fascisme juist betekende voor een meerderheid van de bevolking. Tachtig jaar na de machtsovername door Hitler is het nuttig om na te gaan hoe dat mogelijk was en waar het fascisme juist voor stond.

WAT IS FASCISME?

Fascisme is meer dan 'één figuur' die het goed kan zeggen. De sociale basis is belangrijk en enkel te organiseren indien er financiële steun van minstens een deel van de burgerij is. Zonder de steun van grote industriële zou Hitler nooit in staat geweest zijn om zijn beweging voldoende te organiseren om begin jaren 1930 door te breken. Maar zelfs dan nog hadden de nazi's nooit aan de macht kunnen komen indien de arbeidersbeweging de juiste tactieken had gehanteerd.

Het fascisme mobiliseert vooral lagen van de kleinburgerij - middenstanders, beoefenaren van vrije beroepen,... - om die in te zetten tegen de arbeidersbeweging. De fundamentele klassen in de kapitalistische samenleving zijn de burgerij en de arbeidersklasse. De kleinburgerij, of middenklasse, kijkt op naar de burgerij waar het maar al te graag deel van zou uitmaken, maar de onderste lagen van de kleinburgerij hebben het vaak soms slechter dan veel arbeiders. Economische crisis komt bij deze laag van de bevolking hard aan en leidt tot een radicalisering. De kleinburgerij heeft echter geen eigen project van een samenleving waarin het een centrale economische positie kan innemen. De kleinburgerij kijkt uit naar de burgerij of de arbeidersklasse om een weg vooruit te bieden.

Als de arbeidersbeweging het nalaat om vastberadenheid aan de dag te leggen en duidelijk te maken dat ze tot overwinningen kan komen, kan ze de kleinburgerij niet overtuigen en raken grote delen van de middenklasse, met in het voorwater zelfs delen van de arbeidersklasse, in grote bewondering voor de 'radicaliteit' van elementen van de burgerij. Om de kleinburgerij aan haar kant te krijgen, moet de arbeidersbeweging aantonen dat het over een alternatief beschikt en dat het er zelf in gelooft. Twijfel en onduidelijkheid worden afgestraft, het fundament om onduidelijkheid te vermijden zit in het politieke programma. Daarmee bedoelen we niet alleen de maatschappijvisie en bijhorende eisen, maar ook de wijze waarop rond die eisen in actie wordt gekomen.

Het fascisme baseert zich op de kleinburgerij en andere delen van de samenleving die van de arbeidersbeweging los

Nieuw: Trotsky over het fascisme in het Nederlands! Deze nieuwe editie van marxisme.be is vanaf nu beschikbaar. Het boek kost 15 euro + verzendingskosten. Meer info via www.marxisme.be

zijn komen te staan, zoals werklozen en eerder marginale lagen die aan de rand van de samenleving leven, om in opdracht van de burgerij volledig komaf te maken met de arbeidersbeweging. Door de collectieve kracht van de arbeidersklasse volledig te breken, kan de burgerij zonder enige rem haar bewind opleggen. Het is evenwel niet evident om de georganiseerde arbeidersbeweging volledig te breken. Dat kan pas na fundamentele nederlagen van die arbeidersbeweging, zoals het niet benutten van de revolutionaire mogelijkheden in Duitsland (1928-24) of in Italië (1919-1920). Als de hoop van de revolutie niet wordt gerealiseerd, vergroot de ruimte voor de wanhoop van de contrarevolutie.

Om de middenklasse te mobiliseren, doet het fascisme beroep op een amalgaam van door de geschiedenis achterhaalde ideeën. Van mystieke elementen tot de grootsheid van het eigen volk, het heeft allemaal tot doel om een rad voor de ogen van de kleinburgerij te draaien om uiteindelijk de arbeidersbeweging tot op de grond af te breken. Zowel nationalisme, racisme als een moraliserend ethisch conservatisme vinden doorgaans gemakkelijk ingang in deze kringen. Maar als de nazi's ondervonden dat ze met een links klinkende retoriek succes hadden, aarzelden ze niet om zelfs over socialisme te spreken. Het doel bleef intussen het zogenaamde 'solidarisme', het ontkennen van de tegenstelling tussen arbeid en kapitaal waarbij arbeid aan het dwangregime van het kapitaal wordt onderworpen. Nazi-ideoloog Gregor Strasser stelde dat het vertrekpunt van het nazisme werd gevormd

Lees verder op de volgende pagina

Arbeidersbetoging in 1932. Een eenheidsfront van de arbeiderspartijen om samen te strijden tegen de macht komen van de nazi's kunnen stoppen.

door “de geest en de inhoud van de gilden en corporaties in de middeleeuwen”.

Het nationalisme en racisme moesten de kloof tussen een antikapitalistische retoriek en de verdediging van kapitalisten overbruggen. Het nationalisme werd voorgesteld als een geloofskwestie en iets quasi sacraal. Daarmee werd ingespeeld op gevoelens van ontgoocheling nadat bredere lagen van de bevolking het slechter hadden als voorheen, of gevoelens van revanchisme die sterk leefden onder bijvoorbeeld de oorlogsveteranen.

NAZI'S VEROVEREN DE MACHT IN DUITSLAND

Duitsland kwam verwoest uit de Eerste Wereldoorlog. Er was in 1918 een revolutionaire beweging waarbij arbeidersraden werden opgezet. Het rijk van de Keizer stortte in elkaar. De arbeidersklasse had effectief een tijdlang de macht in een aantal steden. Deze revolutionaire beweging, die onderdeel vormde van de internationale golf van revoluties in de nasleep van de Oktoberrevolutie in Rusland, kwam niet tot haar logische conclusies. De leiders van de sociaaldemocratische SPD speelden een verraderlijke rol. Maar het was nog steeds de grootste arbeiderspartij, de jonge communistische partij KPD was erg klein. De SPD-leiders kwamen als gevolg van de revolutionaire beweging aan de macht, maar deden er alles aan om het kapitalisme te redden. De SPD zette de revolutie op een zijspoor.

Latere mogelijkheden van revolutionaire breuken met het kapitalisme werden evenmin benut. Toen de KPD in 1923 een enorme kans had om met een revolutionaire beweging een einde te maken aan het kapitalisme, werd het potentieel niet benut. Onder impuls van partijleider Brandler werd het gevaar van het fascisme – op een ogenblik dat dit zich nog niet stelde – aangegrepen om de plannen voor een opstand af te blazen. De kortstondige periode van relatieve economische stabiliteit vanaf midden jaren 1920 kwam spoedig ten einde door de economische crisis vanaf 1929. Deze internationale crisis had ook in Duitsland verregaande gevolgen.

Het aantal werklozen explodeerde van 1,39 miljoen in 1928 tot meer dan 5,5 miljoen in 1932. Vanuit de regering bood de SPD geen enkel antwoord op de crisis en de dalende levensstandaard. De intussen sterk uitgegroeide KPD slaagde er niet in om een onderscheid te maken tussen de SPD-leiding en de vele arbeiders die deze partij als de hunne bleven beschouwen.

De KPD weigerde elk eenheidsfront met de arbeidersbasis van de SPD, alle andere stromingen binnen de arbeidersbeweging werden onverbiddelijk als ‘sociaalfascistisch’ gebrandmerkt. Dat was onderdeel van de doctrine van de ‘Derde Periode’ (na de eerste periode van kapitalistische crisis tussen 1918 en 1924 en de tweede periode van stabiliteit van 1924 tot 1928) waarbij werd gedacht dat het kapitalisme ten val zou komen en de arbeidersklasse de macht zou grijpen. Het gevaar van de fascistten werd nu onderschat door de KPD. Trotski stelde dat de KPD zich gedroeg als een orkest dat trouwmuziek bracht op begrafenissen en begrafenismuziek op trouwpartijen, waarbij de muziek telkens misplaatst is.

In 1930 boekten de nazi's een spectaculaire overwinning, ze gingen van 12 naar 107 parlamentszetels en waren goed voor 18,25% van de stemmen. De SPD hield min of meer stand met 24,53% en de KPD groeide tot 13,13%. De KPD-leiding staarde zich blind op de eigen vooruitgang, maar het momentum was in handen van de nazi's. Het feit dat de KPD haar rol van partij van de revolutionaire hoop niet waarmaakte, bood extra ruimte aan het fascisme “als massabeweging van contrarevolutionaire wanhoop”.

EENHEIDSFONT TEGEN HET FASCISME

Naarmate de dreiging van het fascisme groter werd, kon niet genoeg benadrukt worden wat het belang van een eenheidsfront was. Als Trotski een dergelijk eenheidsfront voorstelde, had hij het niet over grote akkoorden tussen de

Lees verder op de volgende pagina

en het fascisme, had het aan

De neofascist Filip Dewinter en de rechtse populist De Wever scoren electoraal op basis van een breed wantrouwen tegenover het establishment. Steun voor figuren als De Wever is stabiel, het ongenoegen tegen de gevestigde orde daarentegen blijft wel stabiel en toe-

leiding van sociaaldemocraten en communisten om de meningsverschillen aan de kant te schuiven. Neen, hij wees op het bestaan van een sterke maatschappelijke kracht in de vorm van de arbeiders en hun gezinnen die politiek gezien verdeeld waren tussen de sociaaldemocratie en de communistische partij. Het doel van het eenheidsfront was om de arbeiders in actie te verenigen tegen de fascistische dreiging. Als uitgangspunt daartoe stelde Trotski: 'Gescheiden marcheren, verenigd toeslaan'. Hij verduidelijkte dat er geen gezamenlijke publicaties, vaandels of plakaten moesten zijn, enkel overleg over hoe en wanneer toe te slaan.

De communistische partij weigerde tot dergelijke eenheid over te gaan, maar zou na de schok van de machtsvername door de nazi's een bocht van de ene fout naar de andere maken. Waar de partij voor 1933 bleef beweren dat de sociaaldemocratie niet fundamenteel verschilde van de fascist, werden na 1933 grote akkoorden gezocht met de leiding van zowel de sociaaldemocratie als 'progressieve' burgerlijke partijen. De leiding van de sociaaldemocratie bleef ondertussen alle hoop op de burgerlijke politieke instellingen plaatsen. Er werd steun gegeven aan al wie het 'minste kwaad' vormde in de hoop zo de opmars van de nazi's te stoppen. Op een ogenblik van radicalisering van brede lagen van de bevolking was dat uiteraard een illusie. Als de burgerlijke instellingen samen met het systeem waar ze uitingsvormen van zijn in crisis komen, moeten socialisten net wijzen op de fundamentele onderliggende redenen voor die crisis.

Het toedekken ervan door steun te verlenen aan burgerlijke politici ondermijnde de geloofwaardigheid en slagkracht van de sociaaldemocratie (en na 1933 ook van de communistische partijen die deel uitmaakten van 'Volksfronten'). Dat nam evenwel niet weg dat nog steeds miljoenen arbeiders actief waren in sociaaldemocratische organisaties en een essentieel en noodzakelijk onderdeel van het arbeidersverzet tegen Hitler konden vormen.

FASCISME AAN DE MACHT

Bij de verkiezingen van 6 november 1932 haalden sociaaldemocraten en communisten samen meer stemmen dan de nazi's die een aantal zetels moesten inleveren. Toch zouden de nazi's hierna aan de macht komen. Dat dit mogelijk bleek, was in de eerste plaats toe te schrijven aan de fouten van de leiding van de arbeidersorganisaties die het fascistische gevaar niet ernstig bestreden. De weigering om een eenheidsfront te vormen en andere fouten lieten ruimte aan Hitler en de zijnen om zich te versterken en uiteindelijk de macht in handen te nemen.

Een poging van president Von Hindenburg om de 'sociale' generaal Schleicher tot kanselier te benoemen, was geen lang leven beschoren. Op 30 januari 1933 benoemde Von Hindenburg uiteindelijk Hitler als kanselier. De nazi's namen drie van de 11 ministerposten voor hun rekening. De SPD weigerde nog steeds om te reageren, de aanstelling van Hitler gebeurde immers op 'grondwettelijke wijze'. De KDP was nog te druk bezig met de strijd tegen de SPD om het echte gevaar van de nazi's correct te kunnen inschatten.

Eind februari en begin maart 1933 gingen de nazi's een stap verder. Op 27 februari stichtten ze brand in het parlement en beschuldigden ze de communisten ervan. Het resultaat was dat de grondwettelijke vrijheden van meningsuiting en organisatie aan de kant werden geschoven. Duizenden verantwoordelijken van de KPD en de SPD werden opgepakt. Voor de verkiezingen van 5 maart 1933 werden alle meetings van de KDP verboden, ook de communistische media werden het zwijgen opgelegd. De nazi's namen de controle over en begonnen hun terreurregime. Toch slaagden de nazi's er niet in om bij de verkiezingen van 5 maart een meerderheid te bekomen. Met 44% waren de nazi's nu wel groter dan de SPD (18%) en de KPD (12%) samen. De KPD-leiding erkende plots de ernst van de situatie en riep op tot stakingsacties, maar de oproep kwam te laat. Waar Mussolini in Italië

Lees verder op de volgende pagina

langere tijd nodig had om zijn macht te consolideren, ging Hitler vrij snel over tot het uitschakelen van de arbeidersbeweging. In april 1933 hoopte de stalinistische Comintern nog op een arbeidersrevolutie, maar de partij werd volledig met de grond gelijk gemaakt. Op 1 mei betoogden de ‘arbeidersorganisaties’ die Hitler in het leven had geroepen als onderdeel van de “nationale dag van de arbeid”. Het succes werd aangegrepen om meteen de vakbondsbeweging uit te schakelen, de arbeidersleiders op te pakken en naar concentratiekampen te sturen.

De fascistengingen over tot het breken van de arbeidersbeweging om ieder verzet tegen een aanval op de lonen en arbeidsvoorwaarden tegen te gaan en meteen ook ieder toekomstig protest in de kiem te smoren. De fascistendwongen de arbeiders in organisaties die volledig aan de fascistengingen, en dus aan de grote bedrijven, onderworpen waren. Deze ‘arbeidersorganisaties’ dienden enkel om de arbeiders te controleren. Ze hadden nooit een grote populariteit genoten, bij gedeeltelijke sociale verkiezingen in maart 1933 – toen Hitler al aan de macht was – haalde de nazi-‘vakbond’ slechts 3% van de stemmen.

Na de arrestatie van vakbondleiders en het verbod op de bestaande bonden, werd op 16 mei 1933 het stakingsrecht afgeschaft en tegen 1 oktober 1934 werden ook de nazistructuren die de vakbonden hadden overgenomen ontbonden. Het doel was immers niet om in plaats van de oude vakbonden een nieuwe vakbond in het leven te roepen. Neen, de nazi-‘vakbondstructuur’ diende slechts om het recht op syndicale organisatie volledig te vernietigen.

Het resultaat was verschrikkelijk voor de arbeidersbeweging. Ontdaan van hun organisaties volgden zware aanvallen op lonen en arbeidsvoorwaarden. De Italiaanse lonen halveerden tussen 1927 en 1932 en bleven daarna verder dalen. In Duitsland was er tussen 1933 en 1935 een daling met 25 tot 40%. Werklozen werden aan het werk gezet voor publieke werken, maar kregen daarvoor niet meer dan hun werkloosheidsuitkering. Göring verklaarde in een toespraak op 13 mei 1938: “We moeten dubbel zo hard werken om het Rijk te redden van verval, onkunde, schaamte en armoede. Acht uur op een dag is niet genoeg. We moeten meer werken!” De arbeidsdag werd verlengd tot 10 uur en meer. Alle retoriek van ‘klassensamenwerking’ werd overboord gegooit eens de arbeidersbeweging gebroken was. Dan bleek de ware aard van het fascisme: met ijzeren repressie en concentratiekampen achter de hand de patronale agenda van lage lonen en verschrikkelijke arbeidsomstandigheden door het strot van de arbeiders jagen.

GAAT DE VERGELIJKING TUSSEN VANDAAG EN DE JAREN 1930 OP?

Op een aantal vlakken zijn er gelijkenissen. In een periode van diepgaande economische crisis raken alle gevestigde instellingen ondermijnd, ook de traditionele partijen. Er is een wantrouwen met daaraan gekoppeld politieke onstabiele. Dat wantrouwen is niet altijd even eenduidig, zo blijft de impact van de massamedia in heel wat landen relatief stand houden. Er is net als in de jaren 1930 sprake van een radicalisering van de middenklasse waarop door allerlei formaties wordt ingespeeld. Dat is wat ook de N-VA van De Wever doet.

De opmars van allerlei populistengingen en de onstabiele dwingt de burgerij in het zuiden van Europa ook vandaag soms tot onstabiele regimes van technocraten die schijnbaar boven het dagelijkse geweld en boven de klassenverschillen staan. Het was pas toen dat niet meer functioneerde, dat grote delen van de burgerij het fascisme bovenhaalden. Grote delen van het establishment gingen daarin mee, ook de toenmalige Belgische koning Leopold III.

Er zijn echter grote verschillen met de jaren 1930. Er zijn vandaag geen sterk uitgebouwde fascistische krachten die over een brede mobilisatiekracht beschikken. Ook waar neofascistengingen zoals het Vlaams Belang bij verkiezingen op onstabiele basis electoraal kunnen scoren, is er geen massale actieve aanhang. Het Griekse Gouden Dageraad probeert daar verandering in te brengen, maar slaagt daar slechts met wisselend succes in. De traditionele basis voor een politiek van fascistische straatterror is vandaag overigens veel kleiner dan in de jaren 1930.

Het belangrijkste verschil met de jaren 1930 is dat de arbeidersbeweging vandaag potentieel veel sterker staat, ook al wordt dat potentieel door de leiding amper benut. De arbeidersbeweging zit vandaag niet haar wonden te likken van zware nederlagen, maar toont het potentieel van een opgang van strijdbewegingen. Dat delen van de vakbondleidingen en de voormalige arbeiderspartijen de logica van het huidige systeem omarmd hebben, maakt het organiseren van die strijd moeilijker. Maar het potentieel blijft overeind.

De arbeidersbeweging is tot heel veel in staat, zelfs indien ze door de leiding in een penibele situatie is gedwongen. Zo was het de impact van de Russische Revolutie in 1917 en de internationale uitstraling ervan, onder meer in Duitsland, die een einde stelde aan de barbarij van de Eerste Wereldoorlog. Om het historische potentieel te benutten, is de kwestie van een consequent revolutionair socialistisch programma ook vandaag nog van doorslaggevend belang.

Geert Cool

De komende weken en maanden zal de nieuwe uitgave van het boek van Trotski over fascisme in diverse steden worden voorgesteld. Meer info hierover volgt via blokbuster.be